

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu Wydział II Cywilny
w składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Brodniewicz
Sędziowie SR Alicja Urbańczak
SR Marcin Walasik (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 22 lipca 2016 r. w Poznaniu
na posiedzeniu niejawnym sprawy z wniosku wierzyciela
Spółki Akcyjnej w Warszawie
przeciwko dłużnikom

o nadanie klauzuli wykonalności
na skutek skargi dłużników

na postanowienia referendarza sądowego z dnia 31 sierpnia 2015 r. sygn. akt II Co 4580/15

postanawia:

- 1) zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że oddalić wniosek wierzyciela o nadanie klauzuli wykonalności;
- 2) kosztami postępowania obciążyć wierzyciela i na tej podstawie zasądzić od wierzyciela solidarnie na rzecz dłużników kwotę 127 (sto dwadzieścia siedem) zł.

SSR Alicja Urbańczak

SSR Piotr Brodniewicz

SSR Marcin Walasik

Uzasadnienie

W zaskarżonym postanowieniu referendarz sądowy nadał klauzulę wykonalności na bankowy tytuł egzekucyjny wystawiony przez wierzyciela oraz orzekł o kosztach postępowania. W uzasadnieniu postanowienia referendarz stwierdził, że przedstawiony przez wierzyciela tytuł spełnia wymogi określone dla bankowych tytułów egzekucyjnych w art. 96 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz.U. z 2015, poz. 128, ze zm., dalej jako: pr. bank.). Odnosnie wskazanych w art. 97 ust. 1 i 2 pr. bank. warunków, od których zależy możliwość prowadzenia egzekucji przez bank, referendarz ustalił, że bankowy tytuł egzekucyjny obejmuje wierzytelność wynikającą z czynności bankowej, jaką jest umowa kredytu, wierzytelność ta w tytule opiewa na kwotę, która nie przekracza granicy wskazanej w oświadczeniu dłużników o poddaniu się egzekucji, a bank złożył wniosek o nadanie klauzuli wykonalności przed upływem terminu określonego w oświadczeniu dłużników jako termin trzech lat od dnia rozwiązania umowy.

W skardze od tego postanowienia dłużnicy zarzucili naruszenie art. 97 ust. 1 i 2 pr. bank. i art. 786² § 1 k.p.c. poprzez nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi

egzekucyjnemu mimo braku pisemnego oświadczenia dłużników o poddaniu się egzekucji. W powołaniu na ten zarzut dłużnicy wnieśli o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez oddalenie wniosku wierzyciela, a nadto wystąpili o zasądzenie od wierzyciela zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych

Wierzyciel zobowiązany do złożenia odpowiedzi na skargę w wyznaczonym terminie pozostawił to zobowiązanie bez odpowiedzi.

Sąd zważył, co następuje:

W myśl art. 767^{3a} k.p.c. na postanowienie referendarza sądowego wydane w szeroko rozumianym postępowaniu egzekucyjnym przysługuje skarga. Wniesienie skargi nie powoduje utraty mocy przez zaskarżone postanowienie. Sąd orzeka jako sąd drugiej instancji, stosując odpowiednio przepisy o zażaleniu. Rozpoznając skargę, sąd wydaje postanowienie, w którym zaskarżone postanowienie referendarza utrzymuje w mocy albo je zmienia.

Przepisy art. 96 i art. 97 pr. bank., przewidujące że bankowe tytuły egzekucyjne mogą być podstawą egzekucji prowadzonej według przepisów kodeksu postępowania cywilnego, zostały uchylone przez art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 25 września 2015 r. o zmianie ustawy – Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 1854), która weszła w życie w dniu 27 listopada 2015 r. Zgodnie z art. 11 ust. 2 tej ustawy, jeżeli przed dniem jej wejścia w życie wydano postanowienie w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, dalsze postępowanie w sprawie o nadanie klauzuli wykonalności toczy się według przepisów dotychczasowych. Zaskarżone postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności zostało wydane przed wejściem w życie ustawy nowelizującej, wobec czego na skutek skargi dłużników należało skontrolować, czy wniosek wierzyciela o nadanie klauzuli wykonalności był uzasadniony w świetle przepisów, które obowiązywały poprzednio.

Według art. 97 ust. 1 pr. bank. możliwość nadania klauzuli wykonalności na bankowy tytuł egzekucyjny istnieje wyłącznie przeciwko osobie, która złożyła pisemne oświadczenie o poddaniu się egzekucji. Oświadczenie to – stosownie do art. 97 ust. 2 pr. bank. – powinno określać kwotę zadłużenia, do której bank może wystawić bankowy tytuł egzekucyjny, oraz termin, do którego bank może wystąpić o nadanie temu tytułowi klauzuli wykonalności. Przepis ten w tej postaci obowiązuje na mocy art. 1 pkt 60 ustawy z dnia 1 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy - Prawo bankowe oraz o zmianie innych ustaw (Dz.U. Nr 91, poz. 870), która weszła w życie w dniu 1 maja 2004 r. W brzmieniu obowiązującym przed tą zmianą art. 97 ust. 2 pr. bank. stanowił, że oświadczenie składane przez dłużnika powinno określać kwotę, do której dłużnik poddaje się egzekucji, wraz z ostatecznym terminem, do którego bank może wystawić bankowy tytuł egzekucyjny. W związku z tą nowelizacją w uchwale z dnia 9 lutego 2005 r. (III CZP 80/04, OSNC 2005, nr 12, poz. 203) Sąd Najwyższy wyjaśnił, że w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu oświadczenie, o którym mowa w art. 97 ust. 1 i 2 pr. bank., podlega badaniu według stanu prawnego obowiązującego w chwili jego złożenia. Oświadczenie o poddaniu się egzekucji zostało złożone przez dłużników w dniu 22 września 2008 r. Oświadczenie to jest jednak tylko częściowo przystosowane do wymogów określonych w art. 97 ust. 2 pr. bank. w brzmieniu obowiązującym po dniu 1 maja 2004 r. Dłużnicy wskazali w nim bowiem termin, w jakim bank może wystąpić o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli

wykonalności (§ 22 ust. 2 umowy). Oświadczenie dłużników nie określa natomiast kwoty, do której bank może wystawić bankowy tytuł egzekucyjny. Zamiast tego dłużnicy złożyli oświadczenie, w myśl którego poddali się egzekucji do wysokości 2.357.600 zł, obejmującej kwotę długu wraz z odsetkami, koszty sądowe i wszelkie inne koszty i wydatki niezbędne do celowego dochodzenia praw (§ 22 ust. 1 w zw. z § 4 ust. 1 umowy). Oświadczenie o takiej treści odpowiada warunkom określonym w art. 97 ust. 2 pr. bank. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 maja 2004 r. Nie mogło ono jednak stanowić podstawy do wystawienia przez wierzyciela bankowego tytułu egzekucyjnego, skoro zostało złożone przez dłużników po dniu 1 maja 2004 r. Okoliczność ta stanowiła przeszkodę do uwzględnienia wniosku wierzyciela o nadanie klauzuli wykonalności, jeżeli się zważy, że zgodnie z art. 786² k.p.c. w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, sąd ma obowiązek zbadać, czy dłużnik – jak należy przyjąć – w sposób prawidłowy poddał się egzekucji. Przez to w sprawie nie ma również możliwości ustalenia, czy wierzyciel wystawił bankowy tytuł egzekucyjny do kwoty zadłużenia określonej przez dłużników, ponieważ dłużnicy w swoim oświadczeniu – wbrew wymogowi ustanowionemu w art. 97 ust. 2 pr. bank. – nie zawarli takiego ograniczenia. Z tych przyczyn wniosek wierzyciela należało uznać za nieuzasadniony.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99, art. 105 § 2 *per analogiam* i art. 13 § 2 k.p.c. Skarga dłużników okazała się zasadna, stąd wierzyciel powinien solidarnie zwrócić dłużnikom poniesione przez nich koszty postępowania. Koszty te wyniosły 127 zł i objęły opłatę od skargi na orzeczenie referendarza sądowego w kwocie 50 zł (art. 71 ust. 1 w zw. z art. 25 ust. 2 u.k.s.c.), opłatę skarbową od pełnomocnictwa procesowego (17 zł) oraz wynagrodzenie pełnomocnika dłużników ustalone na kwotę 60 zł – ze względu na chwilę wszczęcia postępowania – na podstawie § 10 ust. 1 pkt 13 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349, ze zm.).

Mając to na uwadze, na podstawie art. 386 § 1 w zw. z art. 397 § 2 i art. art. 767^{3a} zd. 2 k.p.c., orzeczono jak na wstępie.

SSR Alicja Urbańczak

SSR Piotr Brodniewicz

SSR Marcin Walasik

Zarz.

1. odnotować i zakreślić;
2. odpis postanowienia doręczyć:
 - pełnomocnikowi wierzyciela r. pr. E. Jaworskiej;
 - pełnomocnikowi dłużników r. rp. D. Strzesak, doręczając opis pkt 4;
3. zwrócić na rzecz dłużników kwotę 50 zł tytułem nienależnej części opłaty od skargi na orzeczenie referendarza sądowego;
4. za 2 tygodnie albo z zażaleniem.

Poznań, dnia 22. VII. 2016 r.